

איכתבים לציפי

ואופטימית" היא מתוודת. "מבחינה חיצונית אינני כליל השלמות והיפסי, אך יש הטוענים כי אני בחורה נאה וחינונית." אז מה צריך הבנאדם יותר מזה?

עוד פרטים?
בבקשה: "אינני שמנה, אך גם לא רזה. לפני חצי שנה, כשנשקלתי, שקלתי איזה 60 ק"ג. תחביבי הם קריאת ספרים, האזנה למוסיקה, צפייה בסרטים, ריקודי מחול. כמורכן אני אוהבת מאד את הטבע, למשל את שקיעות החמה או גוף מרהיב עין עם מפלי מים. מעוניינת להתכתב עם חיילים גבוהים וחתיכים, חמודים וסימי פאטיים וגם נבונים." או אם עוד נשארו כאלה בצה"ל, שיכתבו אלי, יציינו על המעטפה את המיספר (5/37) ואני כבר אדאג לשדר ביניהם.

אה, כן: היא כבר מאחלת לכולכם "שנה טובה ומאושרת שנת שלום, בריאות וכל טוב."

הנני! הנני!

(6/37) רצה לשכנע אותי למה מגיע לו פרס. אז תשמעו את הסיבות: אומנם הנני בן 24, אך הנני נצר לתקופה הוויקטוריאנית בהתנהגותי. שריד לגברים שידעו להעריך בחורה, לכבדה, להעריצה, לאהוב אותה יותר משאבו את עצמם, לחשוב ראשית עליה ועל נוחיותה. גברים שידעו להפתיע בפרט ובמתנה, גם ללא סיבה מיוחדת. סתם עלימנות לגרום אושר למישהי שממלאת את כל חיותם. גברים שלא יכלו ולא ידעו לחבק ולאהוב כשלא הרגישו כך. נוסף לתכונות אלה שירשתי מהעבר, הנני בחור נאה, אישי-עסקים סימפאטי ומנומס."

חיץ מהפרס — שכפי שאתן רואות הוא לא מקבל, הוא רוצה גם מיכתבים מגעירות נאות ומעניינות שיידעו איך להתחבר עליו. אחרת אני לא מקנא בהן, עם כל הקישקושים על הוויקטוריאנים.

למה לא הענקתי לו פרס? זה בגלל שכל פעם במקום לכתוב "אני" הוא כתב "הנני". עם הנני שלו, שיפנה אל הרב בית היא מאמריקה, מתנועת הנני, ולא אלי. היא בטח תעניק לו פרס.

מיואשת טוטאל

היא כבר היתה פעם במדור, אני לא רוצה להגיד באיזה מיספר, אבל בינתיים זרקה אותה בעלת-הבית שלה מן הדירה, וכל המון המיכתבים שבטחו הגיעו לפי כתובתה הישנה, לא הגיעו אליה. אז לאחת כזאת מוכרחים לתת מיספר חדש כמו (7/37), ועוד הודמנות אחת ודי.

"בחורה בת 27, שאייאפשר לכנותה גארבו האלוהית, ולו גם בגלל הסיבה שהיא לא הגיעה כמוני ל-180 ס"מ. בגלל תכונה הקרויה יופי החסרה לי, פשוט לא הולך לי. ואני כבר מיואשת טוטאל. מעוניינת להכיר אותך, בין הגילים 30-27, הגבוה מעל ל-180 בבקשה. המבין או המסוגל להבין את בעייתי זו, אנא ישתקשר."

כישורים השכלתיים ועוד

"עדיין לא כלו כל הקיצין." סבור משום-מה (8/37). "זעיר פה, זעיר שם ניתן למצוא עלמותיך. שניתן להעביר עימן ערב נחמד, אך לא יותר מכך." הוא רוצה כנראה יותר מערב אחד. ובשביל זה "יש לאחר את הרצינית, המשכילה והנאה, אשר אינה חושבת רק על ביי

ברוח, אוהב ילדים ומוכן למלא את החסר לגו."

העניו הידוע

(3/37) יושב ותוהה אם מקומו בקרב הקליינטורה שלי, מפני שלו יש 174 ס"מ מסורתיים, ויחד עם זה מבט לקידמה בי נושאים רבים השנויים במחלוקת. מה שנכון, הצניעות והענווה זה לא השטח שלו.

"אותם 174 ס"מ מאכלסים בתוכם חוכמה רבה ו-24 שנות ניסיון-חיים + סיום שלוש שנות לימודי פסיכולוגיה ותחילת הרביעית. כמורכן יש בהם הרבה חוש הומור, אך אין בהם יופי היכול להתמודד עם מיס-תבל. בסך הכל מגולם בתוכם בחור נחמד עם שתי ידיים היודעות לטיי פוח לו הטב על השכם. תאמרי, סתם שחצן, אשיב לך: לא! פשוט בחור ריאלי המעוניין להכיר בחורות הרואות את עצמן כמתאימות."

עצה אישית, בלי כסף: החמיאו לו

הישמרי מן הרתמים

"לאחר שנות אפילה וחושך בחיי — תרתי משמע — ולאחר שיחות ארוכות ביני לביני כפי שהמציאות האישית מחייבת, החלטתי לפנות אלייך, בחששות מסויימים. כתבתי אפילה וחושך והתכחשתי לאפלה בחיי-ישיואי וחושך מאור-עניי שאבד בפעולה צבאית..."

אני לא יודעת מי הולך להקריא לי (1/37) את המיכתבים שהוא יקבל. אבל אני רוצה שיקבל, ולו רק בשל המישפטים הבאים שלו: "דרך הטבע היא שאדם מחלק רגשותיו עם הזולת. לדאבוני אינני נמנה עם הזוכים הרבים בכך, ומה רוצה הייתי להימנות עימהם. אני תיקונה שתי מצא בחורה בשנות השלושים, מאיזור המרכז, שתהיה מוכנה להקדיש לי חלק מ-זמנה. אני מציד מעורה במתרחש סביב ללא עיוותי-נפש וללא תסביכים, כפי ש-חושבים אנשים רבים. בפנימיותי אני עשיר וגדוש — ועולם זה אני מוכן לחלק עם איתה אחת שתמצא את דרכה אלי. אבל בבקשה, בלי רחמנות!!!"

מיכתב פרס

שיא החוצפה

חילקתי כבר כל מיני פרסים בימי חיי, אבל זאת פעם ראשונה שאני מעניקה פרס על חוצפה. הוא מוענק בזה ל-(4/37), ושהיא רק תגיד שהוא לא מגיע לה. אז תשמעו אותה את ה... אני לא רוצה להגיד מה.

"אחרי כלייך הרבה הצעות מפתות שיש לך, חשבתי מעט. אולי במיקרה יש לך איזה אח חתיך, אם כן, מה דעתך שתשדכי לי אותו? ושלא תחשבי שאני צוחקת. למה שאולך כלייך רחוק? ורק תגיד לי שאני לא צודקת."

ראיתם אותה? זה מה שחטר לי — גיסה כזאת. חשבתי שאפטר ממנה בקלות בכך שאומר לה שאין לי אח ביכלל, ואם יש אז הוא כבר נשוי, אבל היא לא מוותרת ואינה מרפה.

"ואולי יש לך בן בשבילי? אני מוכנה לחכות. כי אני רק בת 16 ועדיין ילדה..." זה כבר יותר מדי. נכון שאני מבוגרת ממך בכמה שנים, אבל להעליל עלי שאפשר לחשוד בי שיש לי בן 16 או בסביבה, זה כבר הרבה יותר מחוצפה. אני לא יודעת למה אני ממשיכה לקרוא את המיכתב שלה ביכלל.

תשמעו מה שיש לה להגיד להאה! "אז אם יש לך משהו בשבילי, אל תהססי. אני פה. ושלא תחשבי על הגיל. אני נראית הרבה יותר, ואני מאד חמודה. אפילו יותר מזה. רק שאני לא אוהבת לשבח את עצמי." אז אתם יכולים רק לתאר לעצמכם מה היה קורה פה אילו חסי וחלילה היא באמת היתה מתחילה לשבח את עצמה.

אוקיי, בובל'ה, חשבתי על העניין שלך, ובאמת יש לי משהו בשבילך. זה לא אחי, וגם לא בני. אבל מה דעתך על בעלי?

אם היא לא משיבה לי בחיוב, גם לכם יש סיכויים. כי בסוף היא מעירה, כבדרך אגב, "אם יש בין הקוראים איזה חתיך, ולא משנה בן כמה הוא, ואפילו אם הוא גרוש — אז אני פה!" ואווו!

*

מיכתב פרס השבוע — ובכל שבוע — מזכה יופי מתוצרת חברת הדס. בשווי של 200 ₪. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

חיפוש אחר דמות-אב

עוד טיפה אחת של עצב. (2/37) היא אלמנה, בת 35. "בעלי ז"ל נהרג בתאונת דרכים, לפני כשנתיים. אינני רוצה לספר מה הם אלמנות ואובדן. על כך כבר נכתב רבות בארץ של מילחמות כשלנו. אבל אצל זה שנפגע נותר חלל ריק. יש לי בן, חמש שנים, חמוד אמיתי, המייחל לדמות אב חדשה בבית. שיהיה צעיר

מהמישפט הראשון. אחרי זה הוא כבר יאכל הכל.

סולידארית ואופטימית

קוראים לה דליה והיא אשקלונית וכבר מלאו לה, היא מציינת בגאווה, 17.5 אבי-בים, שמתוכם בילתה 11 בלימודים. עכשיו היא גם עובדת וגם לומדת. אפשר לומר כי אני נערה בעלת מרץ, סולידארית

לויים, דיסקוטקים ושאר הנאות ושובבו-יות, אלא גם על החיים ביכלל. שתהיה כבת 23-22, המתגוררת במרכז הארץ. "העלם הכותב שורות אלה הוא בן 25 פלוס ובצל כישורים השכלתיים טובים למדי, ולא רק בכך. הוא ניהן בדברים נוספים וחיוביים." הוא מתח קו שמן מתחת למילה "נוספים", ואני לא יודעת למה הוא התכוון לרמוז בכך. כשתגלי, אנא הודיעי לי.

פינת החייל

מי שרוצה להכין לעצמה לשנה החדשה הרבה מיצוות וגם חייל, הנה ההודמנות שלה. אחד מבין לובשי המדים הבאים יכול להיות מה שקופי-דון הועיד לך. אז תבחר לך ביניהם.

*

(10/37) חייל בן 19, עליז ורציני, אוהב מאד בלבות. "חוף מזה אני לא יודע אם יש בי משהו מיוחד חוץ מזה שהייתי מאלף-כלבים ב"תכון."

*

(11/37) "הגיל: 19 וחצי. הסטאטוס: חייל. בוגר מגמה ריאלי. אוהב ספורט, גיז ומוסיקה טובה. חופשי בדיעותיו. לא בררן בנושא היופי, אך אין צורך להיגרר לקיצוניות. מי מכ מציור המרכז והקיצוצים תסתכן להכיר בחור גלוי כלייך?"

*

(12/37) "חייל בן 20, שמח לכל פעילות. בעל נטיות אמנותיות, האו-הב להפעיל מפעם לפעם את התאים האפורים. לא מתכוון לכתוב דראמה יוונית או סיפור-אהבה, מפני שלא מחפש חברת-לעט אלא נערה מתי-אימה. כתיבת מיכתבים אינה פיסגת מאווי, וגם לא קבלתם."

*

(13/37) "ציצי-ציץ שורק הזמיר. קורא לך ציץ, ורוצה גם להציץ. אל תקראי לזה שיר. זו סתם קריאה שרק אחת שיכולה לשדר על גג משוגע ומלא-חיים כשלי יכולה ליצור קשר חמים ומעניין איתי. בלכסיקון שלי לא קיים המושג שיעמום. באמת שיש לי אוצר ענק, הן חיצוני והן פנימי, לגלות לאותה אחת שתשדר על הרשת שלי."

*

(14/37) בן 22, על סף שיחרור. "גלמוד, תועה ועוזב מבקש לטעום, ולו רק פעם אחת, מאותה אהבה שאותה לא ידעתי מעולם. מבקש להחיות אותך, שכה רבות ראיתי בחלומי: יפה, משכילה, נחמדה וכו'."

בודדה בקיץ

מברק בהול (9/37): "ישבתי ישבתי סטופ חשבתי חשבתי סטופ ולבסוף חזר לטתי סטופ כי כדאי לנסות ובטח זה לא יזיק אם אבקש ממך שתפרסמי כי סטופ כל הקיץ ישבתי בודדה סטופ וכעת מתי קרב החורף סטופ עם הערבים הארוכים סטופ ואיני רוצה להיות לבד סטופ." גם אני לא, אז מה?

אף אחד לא מכיר את פניך כמוך
חוץ מאתנו - adas

תכשירי יופי לזוכים במדור